

[Helle Degn]

nu. Danmark er således fra at være nr. 3 på listen over bidragydere gået ned til at være nr. 8 i 1982. Vi finder derfor, at fastfrysningen af det danske UNDP-bidrag bør ophøre.

Socialdemokratiet er enig med regeringen i, at Danida bør sættes i stand til bedre at følge de multilaterale bistandsorganisationers arbejde. Det gælder også EF-bistanden, hvor det er vigtigt, at vi fra dansk side kritisk vurderer indsatsen og i højere grad end tidligere gør vores indflydelse gældende for at forbedre kvaliteten af denne bistand.

Der er fra næsten alle sider enighed om, at EFs fødevarebistand er dårlig. Derfor bør den begrænses og i øvrigt i videst muligt omfang kanaliseres gennem verdensfødevareprogrammet, som i hvert fald i nogen grad har formået at afbøde fødevarebistandens negative virkninger.

Socialdemokratiet støtter, at den hidtidige danske statslånsbistand til de mindst udviklede lande i fremtiden erstattes af gavebistand bundet til leverancer fra Danmark. Det bør være en naturlig konsekvens heraf, at vi samtidig eftergiver gælden på de hidtil ydede lån til disse lande, hvilket også er en af de centrale anbefalinger i den nye rapport fra Brandtkommissionen.

Socialdemokratiet må tage afstand fra regeringens forslag om at forøge statslånsgrænsen til $\frac{1}{4}$ af Verdensbankens grænse. Vi synes, det er rimeligt, at de lande, der efterhånden er faldet ud af statslånsprogrammet alene på grund af inflationen, på ny får adgang til at opnå danske lån. Vi havde gerne stoppet ved 795 dollars grænsen, men vi finder, at det er vigtigt, at også lande som Nicaragua, Zimbabwe og Botswana bør kunne få danske lån. For os er det altså vigtigt, at det ikke er en teoretisk taldiskussion, men en konkret stillingtagen, så nogle lande, som vi ønsker at støtte, kommer med.

Socialdemokratiet kan ikke acceptere den af regeringen foreslåede forhøjelse af statslånsgrænsen, fordi den har et helt andet udgangspunkt end at tilgodese de fattigste lande og befolkningsgrupper. Socialdemokratiet kan bringes til at acceptere, at statslånsgrænsen forhøjes til $\frac{2}{3}$ af Verdensbankgrænsen under den klare forudsætning, at det samlede program for bundne lån og gaver i overvejende grad går til de fattigste blandt de fattige lande og ikke spredes over et større antal lande, end vi kender i dag.

Socialdemokratiet finder, at statslånsgrænsen årligt bør pristalsreguleres, og kan tilslutte sig de øvrige af regeringen foreslåede ændringer for det fremtidige program for bundne lån og gaver, der som hidtil udgør 25 pct. af den samlede danske bistand. Også her har regeringen overvundet sig selv.

Socialdemokratiet vil foreslå, at undersøgelsen af IFU udvides til at omfatte al statslig støtte til private overførsler til udviklingslandene. Endvidere bør forslag fra bl. a. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd om fremme af dansk erhvervslivs engagement på markederne i udviklingslandene indgå i denne undersøgelse.

Efter at Ole Bang-udvalget har tilkendegivet den mildest talt nedslående opfattelse, at kvindeaspektet åbenbart ikke er relevant i alle former for bistand, må man mærke sig udenrigsministerens særlige afsnit om u-landskvinderne. Det er efter vores opfattelse en selvfølge, at kvindeaspektet integreres i al bistand, og at der i alle forundersøgelser lægges vægt på at undersøge bistandens virkninger også for kvinder, da de i mange lande netop udgør de absolut ubemidlede. Danmark må via sin bistandspolitik støtte ligestillingen og ikke medvirke til at vanskeliggøre denne proces.

Særlig har det overrasket os og glædet os, at støtten til undertrykte folk i det sydlige Afrika er nævnt i redegørelsen, og vi tager det som udtryk for, at regeringen vil fastholde den årlige stigning på de 5 mill. kr. i apartheidbevillingen i perioden 1983-86, som i øvrigt er indeholdt i regeringens eget finanslovsforslag.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig forslaget om en særlig konto til støtte for ofre for menneskerettighedskrænkelser og finder, at der af denne konto også bør kunne gives tilskud til det folkelige oplysningsarbejde herom.

Vi er enige i, at Danidas egen oplysningsvirksomhed om dansk udviklingsbistand bør udskilles på en særlig konto, men lægger samtidig afgørende vægt på, at der stilles flere midler til rådighed for de private organisationers meget værdifulde oplysningsarbejde.

Det må for os være en forudsætning for bl.a. overgangen til bundne gaver og den øgede danske indsigt i de multilaterale organisationer, at bistandsadministrationen styr-